

Matür ve Nükleokortikal Kataraktlarda Fakoemülsifikasyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi*

Burak Bilgin (*), Kadir Eltutar (**), Betül İlkay Sezgin (***)
Meltem Duman (****)

ÖZET

Amaç: Matür ve nükleokortikal kataraktlarda uyguladığımız fakoemülsifikasyon cerrahisinin sonuçlarının değerlendirilmesi.

Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmada, fakoemülsifikasyon uygulanmış 20 matür kataraktlı (MATÜR) ve kontrol grubu olarak 38 nükleokortikal kataraktlı (NK) göz iki gruba ayrıldı. MATÜR grubundaki hastalara kapsülorekxis aşamasında vizüelizasyon amacıyla tripan mavisi hava koruması altında enjekte edildi. Hasta takibi ortalama 7.54 ± 1.3 ay idi. Gruplarda intraoperatif komplikasyonlar, görme seviyeleri, intraoküler lens (IOL) santralizasyonu, arka kapsül kesafeti ve cerrahi yöntemler karşılaştırıldı.

Bulgular: MATÜR grubunda hastaların postoperatif tashihsız görme keskinliği 0.63 ± 0.24 , tashihli görme 0.78 ± 0.28 idi, her iki sonuç NK grubuna benzerdi, istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. IOL'ler her iki grupta santralize idi. Arka kapsül kesafeti MATÜR grubunda anlamlı olarak fazla bulundu ($p=0.049$). MATÜR grubunda 2 hastada arka kapsül rüptürü gerçekleşti ve IOL sulkusa implante edildi. MATÜR grubunda 1 hastada peroperatif zonulodiyaliz gerçekleşti ve kapsül germe halkası implante edildi. NK grubunda komplikasyon izlenmedi.

Tartışma: Sonuçlar açısından arka kapsül kesafet gelişimi ve komplikasyon oranı dışında bir fark bulunmadı. Matür kataraktlarda fakoemülsifikasyon cerrahisi iyi klinik sonuçlar vermektedir; ancak bu vakalarda komplikasyon oranının yüksek olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, matür katarakt, fakoemülsifikasyon komplikasyonları

SUMMARY

Comparison of Phacoemulsification Results of Mature and Nucleocortical Cataracts

Purpose: Evaluation of the phacoemulsification results of mature and nucleocortical cataracts.

Material and Methods: Thirty eight patients, who had nucleocortical cataracts and 20 patients who had mature cataracts were included in this retrospective study. In mature group we

(*) Uzm. Dr., SSK İstanbul Eğitim Hastanesi Göz Kliniği

(**) Doç. Dr., SSK İstanbul Eğitim Hastanesi Göz Kliniği, Klinik Şefi

(***) Asist. Dr., SSK İstanbul Eğitim Hastanesi Göz Kliniği

* Türk Oftalmoloji Derneği 38.Uluslararası Kongresinde poster olarak sunulmuştur.

Yazarların adı geçen ürünlerle ilgili finansal ilişkisi yoktur.

Yazışma adresi: Etiler, Garanti mah, Ergin sk, Üğur Sitesi, B Blok, Daire:8 P.K: 34337, İstanbul
E-posta: babilgin@hotmail.com

Mecmuaya Geliş Tarihi: 02.11.2004

Düzeltilen Geliş Tarihi: 03.05.2005

Kabul Tarihi: 14.12.2005

injected trypan blue to anterior chamber under air bubble at the stage of capsulorhexis. Follow up period was 7.74 +- 1.3 months. Intraoperative complications, visual acuity, intraocular lens (IOL) centralization, posterior capsular opacification and surgical methods were compared between two groups.

Results: Postoperative uncorrected visual acuity was 0.63+-0.24 and best corrected visual acuity was 0.78+-0.28 in mature group. These results are similar to nucleocortical group. Intraocular lenses were centralized in both groups. Posterior capsular opacification was statistically significantly higher in mature group ($p=0,049$). Posterior capsular tear developed in two cases of mature group and IOL implanted to the sulcus in these cases. Zonulodialysis developed in one case of the mature group and capsular tension ring was implanted. There was no complication observed in the nucleocortical group.

Discussion: We found no differences between nucleocortical and mature groups in terms of clinical results, except posterior capsular opacification and complication rates.

Phacoemulsification surgery gives satisfying results in mature cataracts, but complication rates are high in these cases.

Key Words: Phacoemulsification, mature cataracts, phacoemulsification complications

GİRİŞ

Matür kataraktlar, etiolojisine bakılmaksızın tamamen opasifiye olmuş lens materyalinin varlığında kırmızı fundus reflesinin alınamaması olarak tanımlanır (1). Matür kataraktlarda cerrahi yönteme karar verirken; nükleusun rengi ve büyütüğü, hastanın yaşı, ön kamaranın derinliği, zonüllerin durumu, ve en önemlisi cerrahin tecrübesi göz önüne alınması gereklidir (2).

Bu çalışma ile matür ve nükleokortikal (NK) kataraktlardaki fakoemülsifikasyon uygulamalarımızın klinik sonuçlarını ve komplikasyonlarını değerlendirmeyi amaçladık.

GEREÇ ve YÖNTEM

Bu çalışmaya 01/01/2002 - 01/04/2004 tarihleri arasında, SSK İstanbul Eğitim Hastanesi'nde opere olan 20 matür ve 38 nükleokortikal kataraktlı hasta dahil edildi. Hastalar ortalama 7.54 ± 1.3 ay takip edildi. Gruplardaki hasta özellikleri Tablo 1'de gösterilmiştir. Biyomiks-kop muayenesinde beyaz görünen ve retroilluminesyonla fundus reflesi alınamayan olgular matür katarakt olarak değerlendirildi. Postoperatif görme keskinliğini azaltacak oftalmik patolojisi olan hastalar (diabetik retinopati, glokom vs.), bu çalışmaya dahil edilmemi.

Preoperatif muayenede hastaların görme keskinliklerine Snellen eşeli ile bakıldı. Matür kataraktlı hastalar da ışık persepsiyon ve projeksiyonu kontrol edildi. Hastaların oküler tansiyonları, applanasyon tonometresi ile, keratometre değerleri ise otorefraktokeratometre ile ölçüldü. Matür kataraktlı olgularda, preoperatif B-scan USG uygulaması ile bu hastaların arka segmentleri değerlendirildi.

Operasyonlar tecrübe seviyeleri farklı kliniğimiz uzman doktorları tarafından yapıldı. Cerrahiden 1 saat önce siklopentolat %1, tropikamid, ve fenilefrin hidroklorür %10 den oluşan 3'lü dilatasyon protokolü ile pupil dilatasyonu elde edildi. Tüm hastalarda Von Lint metodu ile akinezi ve peribulber anestezi uygulandı. Supertemporal 3.5 mm'lik saydam korneal insizyon sonrası, hava koruması altında yarı yarıya sulandırılmış 0.1'lük triptan mavisi ile ön kapsül boyandı. Devamlı yuvarlak kapsüloreksis (DYK), Utrata kapsüloreksis penseti ile yapıldı. 5-5,5mm çaplı kapuloreksis gerçekleştirildi. Nükleer rotasyon sağlanamayan matür kataraktlarda kontrollü hidrodiseksiyon 27 gauge kanülle yapıldı. Tam olarak nükleus rotasyonu sağlandıktan sonra her iki grupta %50 USG, 50 mmHg vakum ve 28cc/dk aspirasyon akım hızı ile oluk açılmaya başlandı. Fakoemülsifikasyon stop & chop tekniği ile yapıldı. Matür grupta pulse ya da burst mode kullanılırken, nükleokortikal grupta kontinü USG enerjisi kullanıldı. Kortikal kalıntılar fakoemülsifikasyon ünitesinin irrigasyon aspirasyon probu ile temizlendi, arka kapsül polisajı uygulandı. Kapsül kesesi içine viskoelastik madde enjekte edilmesini takiben intraoküler lens kapsül içine implante edildi. MATÜR grupta hastaların 12'sine polimetilmetakrilat (PMMA), ikisine silikon kalan altısına da hidrofobik akrilik İOL implante edildi. NK grubunda 29 hastaya hidrofobik akrilik, üç hastaya silikon, altı hastaya PMMA İOL implante edildi. Viskoelastik maddenin aspirasyonu sonrası korneal stromal hidrasyon yapıldı. Hastalara postoperatorif ilaç rejimi olarak; ofloxacin %3 ve prednisolon asetat %1 damla, postoperatorif 1. hafta günde beş kez 1'er damla olacak şekilde bir ay süreyle verildi. Postoperatorif takip 1.gün, 3.gün, 1.hafta, 1.,3.ve 6/aylarda olacak şekilde planlandı.

Tablo 1. Hastaların özellikleri

Özellikleri	Matür Katarakt	Nükleokortikal Katarakt
Takip Süresi	Ocak 2002-Mart 2002	Ocak 2002-Mart 2002
Hasta Sayısı (kadın(erkek))	20(7K/13E)	38(21K/17E)
Hasta Ortalama Yaşı	60.1+-1.5	56.1+-2.4
Ortalama Takip Süresi	7.54 ay	7.54 ay

BÜLGULAR

Matür grupta hastaların postoperatif tashihsız görme keskinliği 0.63 ± 0.24 , tashihli görme keskinliği 0.78 ± 0.28 idi. NK grupta tashihsız görme keskinliği 0.68 ± 0.23 , tashihli görme keskinliği 0.93 ± 0.07 olup, postoperative tashihli ve tashihsız görme keskinlikleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. ($P=0.55$, Şekil 1). Her iki grupta da İOL yerleşimi ile ilgili bir komplikasyon izlenmedi.

Matür grupta bir hastada zonül diyalizi gerçekleşti, irrigasyon-aspirasyon aşaması öncesinde kapsül germe halkası implant edildi, postoperatif klinik bulgular ve muayenesinde bir sorun yoktu. İki hastada arka kapsül rüptürü ve vitreus kaybı oluştu, bu hastalarda ön kamara daki vitreusun temizlenmesi sonrası İOL, sulkusa implant edildi. Nükleokortikal grupta intraoperatif komplikasyon gerçekleşmedi.

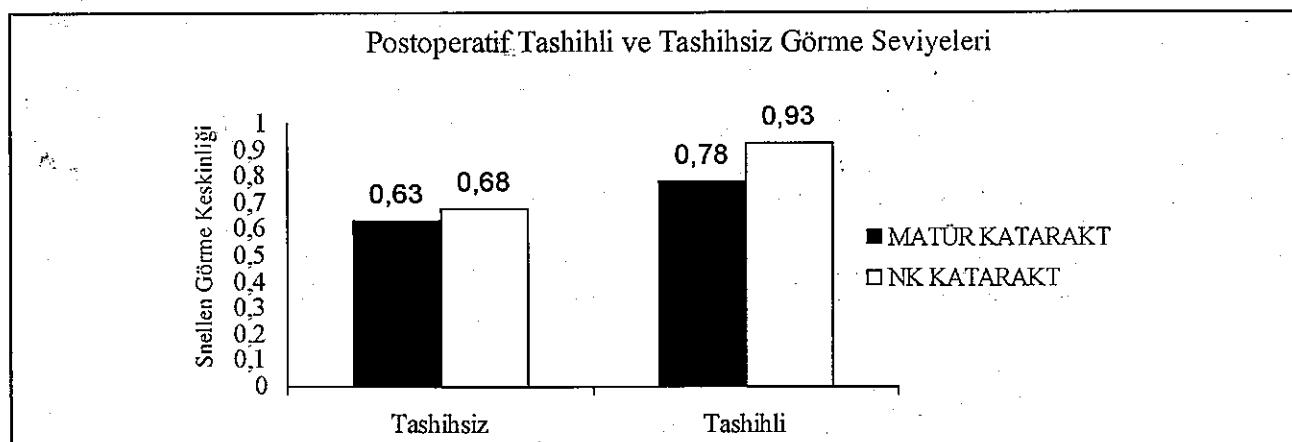
Matür grupta sekiz hastada (%40) altı aylık takip sonrasında arka kapsül opasifikasiyonu gerçekleşti. Nükleokortikal grupta ise hiç arka kapsül opasifikasiyonuna rastlanmadı. Postoperatif takiplerde ciddi bir komplikasyon izlenmedi. Her iki grupta da korneal ödem, keratit stria, göz içi basınç artışı gibi geçici sorunlar oluştu.

TARTIŞMA

Çalışmamızda matür ve NK kataraktlı hastalardaki postoperatif görme keskinliği, İOL santralizasyonu, arka kapsül keşafeti, ve intraoperatif komplikasyon oranlarını değerlendirmeyi amaçladık. Matür ve NK grupta postoperatif vizyonlar açısından Ermış ve arkadaşları (1) gibi bizde anlamlı bir fark bulamadık.

Matür kataraktlarda nükleus ileri derecede hidrate olmuştur ve lensin beyaz görünümesine yol açar. Uzun süre beklemiş matür kataraktlı hastaların çoğu elastisitesi azalmış, fibrotik bir ön kapsül bulunur. Fundus reflesinin olmaması ya da çok az olması nedeniyle DYK yapılması zordur (2). Ayrıca intrakapsüler basıncın yüksek olması sebebiyle DYK yırtığı perifere gitme eğilimindedir (1). Matür kataraktlarda, DYK aşamasındaki öneriler; mikroskopun ışığını azaltmak, oblik iltümünlasyon kullanmak, viskoelastik madde kullanmak, forseps kullanmak (3), ön kapsülün floresan ile boyanması (4) ve ön kapsülün kesilmesi için yüksek frekanslı diatermi probu kullanılmasıdır (5).

Biz serimizde kapsülorekksi hava koruması altında, yarı yarıya sulandırılmış 0.1'lik tripan mavisi ile boyayarak yaptık. Tripan mavisi modern katarakt cerrahisinde tercih edilen bir kapsül boyasıdır (6,11,12). Düşük konstantrasyonda oküler yapılara zarar vermediği söylense de Merck indeksine göre kanserojen maddeler arasında yer almaktadır (14), bu yüzden, tripan mavisi uygulamalarında mümkün olan en düşük konsantrasyonu ve en az miktarı kullanmak önemlidir. Kapşülün boyanması esnasında tripan mavisini viskoelastik maddenin altında vermek daha kolay ve güvenli bir metoddür (6), ayrıca fundus reflesinin yokluğunda ön kapsülün tripan mavisi ile boyanması kapsülorekssi oldukça kolaylaştırır bir yöntemdir (11-12).

Şekil 1. Postoperatif tashihli ve tashihsız görme keskinliği

Matür kataraktlarda arka kapsül incelir, buna sert nükleusun manipulasyonu da eklenince arka kapsülün operasyon sırasında rüptüre olma eğilimi artar. Dispersif bir maddenin enjeksiyonu ile yapay bir epinükleus oluşturularak arka kapsül korunabilir (1). Biz çalışmamızda, matür grupta arka kapsül rüptürü oranlarını %10 olarak bulduk. Bu konuda literatürde değişen oranlarda arka kapsül rüptürü oranlarına rastladık. Ng DT ve arkadaşları (8) matür kataraktlarda arka kapsül rüptürü oranını %1.4, Pingree ve arkadaşları (9) %2.5, Prasad ve arkadaşları (10) %5.8 olarak bulmuştur. Chacrabarti ve arkadaşları (3) bu oranı %1.9 olarak bulurken Sullivan ve arkadaşları (13) %6.6 olarak bulmuşlardır. Bu oranın çalışmamızda yüksek olmasını ameliyatların tecrübe seviyeleri farklı cerrahlar tarafından yapılmış olmasına bağlıyoruz.

Çalışmamızda matür grupta arka kapsül opasifikasyonu oranlarını nükleokortikal gruptan daha yüksek bulduk. Singh ve arkadaşları (7) brünesan ve siyah kataraktlara fakoemülsifikasyon sonuçlarını değerlendirdikleri çalışmalarında on üç aylık takip sonrasında bu oranın %0 olarak bulmuş olup bunun sebebini Acrysof (Alcon, ABD) kullanımına bağlamışlardır. Çalışmamızda bulduğumuz bu yüksek oranın sebebini kısmen primer opasifikasyona, kısmen de yetersiz arka kapsül temizliğine bağlıyoruz. Kullandığımız farklı İOL tiplerinin bu sonuçta etkili olabileceğini düşünüyoruz.

Sert nükleusların emülsifikasyonu yüksek ultrason gücü gerektirir. US enerjisi, kısmen ısı enerjisine dönüştüğünden fako yanığı ve endotel kaybı gibi ciddi komplikasyonlara sebep olabilir. Bu yüzden olabildiğince az US kullanılmalıdır. Sert kataraktlarda daha az enerjinin kullanıldığı ve böylece daha az ısının ortaya çıktıığı pulse ve burst modları tercih edilmelidir. Bütün bu yöntemlere ek olarak, irrigasyon sıvısını soğutulmuş BSS (balanced salt solution) olarak kullanmak, yüksek aspirasyon ve vakum değerleri kullanmak ve fako ucu ile kesi yerinde distorsiyon yapmamak, yanık düzeyini azaltan diğer yöntemlerdir (2).

Çalışmamızın zayıf tarafları, az hasta sayısı ve randomizasyon olmamasıdır. Operasyonların cerrahi tecrübeleri birbirinden farklı doktorlar tarafından yapılması, matür grupta daha yüksek komplikasyon oranı olmasında etkili olduğunu düşünüyoruz. Ancak ameliyatı yapan doktorların tamamı, fakoemülsifikasyonda başlangıç seviyesini aşmış ve belli bir seviyenin üzerine geçmiş cerrahlardır. Bu yüzden matür grupta daha yüksek komplikasyon oranı bulunmasının klinik olarak anlamlı bir bulgu olduğunu düşünüyoruz.

Başlangıç dönemlerinde matür kataraktlarda uygulanması tartışmalı olan fakoemülsifikasyon cerrahisi, artık oldukça olumlu klinik sonuçlar vermektedir. Fakoe-

mülsifikasyon cihazları, viskoelastik maddelerdeki yeni gelişmeler ve cerrahların tecrübelerinin artması başarıının artmasını temel nedenlerindendir. Matür kataraktlarda fakoemülsifikasyon cerrahisi oldukça olumlu klinik sonuçlar vermektedir, ancak bu vakalarda komplikasyon oranlarının nükleokortikal gruba göre daha yüksek olabileceği unutulmamalıdır.

KAYNAKLAR

- Ermiş SS, Öztürk F, İnan ÜÜ: Comparing the efficacy and safety of phacoemulsification in white mature cataracts. BR J. Ophthalmology 2003;1356-1359
- Aslan BS, Bilge AH, Cin hüseyinoğlu N, Durak I, Gözüm N, Gücükoglu A, Karakaşlar O, Korel F, Özçetin H, Usta YB, Üstünet A, Yılmaz ÖF, Türk Oftalmoloji Derneği eğitim yayınları no:2 Fakoemülsifikasyon, Sert Kataraktlarda Fakoemülsifikasyon, 1.baskı, İstanbul Fikret Özsan matbaası, 2004;151-154
- Chakrabarti A, Sigh S: Phacoemulsification in eyes with white cataract. J Cataract Refract Surg; 2000;1041-1047
- Hoffer KJ, Mc Farland LE: Intracameral subcapsular fluorescein staining for improved visualization during capsulorrhexis in mature cataracts.(mektup) J Cataract Refract Surg ; 1993;19:566
- Hansmann N, Richard G: Investigations on diathermy for anterior capsulotomy. Invest Ophtalmol Vis Sci 1991; 32:2155-2159
- Yetik H, Devranoğlu K, Özkan S: Determining the lowest trypan blue concentration that satisfactorily stains the anterior capsule. J Cataract Refract Surg 2002;28:988-991
- Singh R, Vasavada AR, Janaswamy C: Phacoemulsification of brunescent and black cataracts. J Cataract Refract Surg 2001;27:1762-1769
- Ng DT, Rowne NA, Frances IC: Intraoperative complications of 1000 phacoemulsification procedures. J Cataract Refract Surg 1988;24:1390-1395
- Pingree MF, Crandal AS, Olson RJ: Cataract surgery complications in one year at an academic institution. J Cataract Refract Surg 1999;25:705-708
- Prasad S, Phacoemulsification learning curve: experience of two junior trainee ophthalmologists. J Cataract Refract Surg 1988;24: 73-77
- Melles GR, Dewcard PW, Pameyer JH, Houdin Bechis W: Trypan blue capsule staining to visualise the capsular-helix in cataract surgery. J Cataract Refract Surg 1999;25(1)7-9
- Nodarian M, Fey J, Sultan G, Salvanet Bouccara A, Capsularhexis staining by trypan blue in mature cataract surgery. J Fr Oph 200124:274-6
- Yi DH, Sullivan BR: Phacoemulsification with indocyanine green versus manuel expression extracapsular cataract extraction for advanced cataract. J Cataract Refract Surg 2000,28(12):2165-9
- Windole M ed. The Merck İndex; an Encyclopedia of Chemicals and Drugs. Rahway, NJ, Merck Co,1976